

พฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์

Preventive Behavior of Sexually Transmitted Disease among Vocational College Students in Kalasin Province

สุรศักดิ์ ธรรมรักษ์เจริญ วศ.ม. (วิศวกรรมความปลอดภัย)
ธัญญารัตน์ แสงฤทธิ์ ส.บ. (การจัดการสุขภาพท้องถิ่นและชุมชน)
สิรวารณ ริสา ส.บ. (การจัดการสุขภาพท้องถิ่นและชุมชน)
ศิริลักษณ์ เข็มวงศ์ ส.บ. (การจัดการสุขภาพท้องถิ่นและชุมชน)
สกวาใจ จำปาวาน ส.บ. (การจัดการสุขภาพท้องถิ่นและชุมชน)
ธณูยัสัยจัน สุขเสริม ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)
จุฑามาศ เขียมสาธิต ปร.ด. (วิศวกรรมโยธา)

Surasak Thammarakcharoen M.E. (Safety Engineering)
Thanyarat Saengrit B.P.H. (Local and Community Health Management)
Sirawan Risa B.P.H. (Local and Community Health Management)
Sirirak Khamewong B.P.H. (Local and Community Health Management)
Sakawchai Jampawan B.P.H. (Local and Community Health Management)
Thanoosin Sukserm Ph.D. (Environmental Education)
Chuthamat Chiamsathit Ph.D. (Civil Engineering)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ Faculty of Science and Health Technology, Kalasin University

Received: October 5, 2022

Revised: September 4, 2023

Accepted: September 4, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Analytic Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 281 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในเดือนมกราคม 2564 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 44.48) ทักษะการป้องกันการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 86.12) แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 77.94) และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59.79) เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาพบว่า เพศ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แม้ว่านักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพจะมีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับสูง แต่ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เช่น การใช้วัตถุหรืออุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์ การไม่ทำความสะอาดอวัยวะเพศหลังมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นควรมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องเพศศึกษาอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุม และรอบด้าน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ที่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว และสังคมต่อไป

คำสำคัญ: นักศึกษาวิทยาลัย พฤติกรรมการป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วิทยาลัยการอาชีพ

Abstract

A cross-sectional analytic study was conducted, the aimed of the study were to assess preventive behaviors and analyze factors related to preventive behaviors of sexually transmitted diseases (STDs) among vocational college students in Kalasin province. Approximately 281 respondents collected data through a questionnaire in January 2021. Descriptive statistics including frequency distribution, percentages, mean and standard deviations were applied to analyze the data. Chi-Square statistic was used for testing the hypothesis.

The results revealed that 44.48% of students had a high level of knowledge about STDs. Approximately 86.12% had a moderate level of attitude toward STDs prevention and approximately 77.94% had a moderate level of the health belief model in STDs prevention and 59.79% had a moderate level of behavior in the prevention of STDs. By analyzing factors related to student behavior in the prevention of STDs, it was found that gender and education were statistically significant at the 0.05 level.

Although vocational college students had a high level of knowledge, but there were still some behaviors that increase the risk of contracting STDs, such as using objects or devices during sexual intercourse, not cleaning their genitals after intercourse, etc. It was clear that students had not paid sufficient attention to the prevention of STDs. Therefore, there should be continued and comprehensive implementation of sexuality education programs to enhance the specific knowledge of students. This would contribute to fostering positive attitudes towards preventing sexually transmitted diseases and lead to appropriate and responsible behaviors. In this way, we can effectively prevent problems that may arise for individuals, families and society as a whole.

Keywords: college student, preventive behavior, sexually transmitted disease, vocational college

บทนำ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่งผลกระทบต่อทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และเศรษฐกิจ รวมทั้งผลกระทบต่อประเทศชาติ รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณที่ใช้เพื่อพัฒนาประเทศมาเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย และการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เห็นได้จากการทำงานร่วมกันของภาครัฐและภาคประชาสังคม ดังนั้น รัฐบาลจึงได้มีการจัดตั้งแผนยุทธศาสตร์ป้องกันควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559-2564 ซึ่งมีทั้งสิ้น 5 ทิศทาง เพื่อยุติการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นอันตราย ไม่ให้เป็นปัญหาสาธารณสุขของประเทศไทย ภายในปี พ.ศ. 2563 และลดอัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นอันตราย (ซิฟิลิสและหนองใน) ให้เหลือไม่เกิน 3 ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2564⁽¹⁾

จากรายงานการเฝ้าระวังโรค 506 กองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรคพบว่า อัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 5 โรคหลัก ได้แก่ โรคหนองใน โรคหนองในเทียม โรคแผลริมอ่อน และโรคกามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง โรคซิฟิลิส ในปี 2564 คิดเป็น 41.97 ต่อประชากรแสนคน ถึงแม้ว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หลายโรคมีแนวโน้มลดลงในช่วงระยะ 5 ปีที่ผ่านมา แต่พบว่าโรคซิฟิลิสมีอัตราป่วยสูงขึ้นคิดเป็น 14.83 ต่อประชากรแสนคนในปี 2564 และโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีอัตราป่วยโรคซิฟิลิสในปี 2564 สูงขึ้นมากกว่า 2 เท่าจากปี 2560 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลอัตราการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเยาวชนที่ยังค่อนข้างต่ำ ผลจากการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี (BSS) ของกองระบาดวิทยาปี 2562 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้น ปวช.2 (ทั้งหญิงและชาย)

มีอัตราการใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (กับคู่นอนทุกประเภท) เพียงร้อยละ 80.3⁽²⁾ สำหรับสถานการณ์การเข้าสู่ระบบการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์สะสมของสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดขอนแก่น จากข้อมูลรายงานผลการดำเนินงานดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติข้อมูล ณ วันที่ 7 ตุลาคม 2561 พบว่ามีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ยังมีชีวิตอยู่ 26,813 คน⁽³⁾ และสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สำคัญของเขตพื้นที่สุขภาพที่ 8 ในปี พ.ศ. 2564 พบอัตราป่วยด้วยโรคซิฟิลิสคิดเป็น 1.73 ต่อประชากรแสนคน กลุ่มอายุที่พบอัตราป่วยสูงสุดคือ 15 - 24 ปี อัตราป่วยต่อประชากรแสนคนเท่ากับ 4.66 รองลงมาคือ 25 - 34 ปี (3.86) และ 0 - 4 ปี (2.86) อาชีพที่พบผู้ป่วยสูงสุดคือรับจ้าง ร้อยละ 42.71 รองลงมาคือนักเรียน (30.21) และเด็กในปกครอง (20.83) และอัตราป่วยด้วยโรคหนองในคิดเป็น 2.00 ต่อประชากรแสนคน กลุ่มอายุที่พบอัตราป่วยสูงสุดคือ 15 - 24 ปี อัตราป่วย 10.18 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ 25 - 34 ปี (2.12), 10 - 14 ปี (0.80) และ 35 - 44 ปี (0.54) ส่วนใหญ่พบในอาชีพนักเรียน ร้อยละ 47.75 รองลงมาคือ เด็กในปกครอง (23.42) และรับจ้าง (16.22)⁽⁴⁾ จะเห็นได้ว่ากลุ่มวัยรุ่นมีโอกาเสี่ยงสูงที่จะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาของวริยาภรณ์ จันทรรักษ์กุล⁽⁵⁾ พบว่าวัยรุ่นเสี่ยงอันตรายจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 36.9 ของผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทั้งหมดเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยเจริญพันธุ์ มีเพศสัมพันธ์เร็ว และยังขาดความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา รวมถึงวัยรุ่นในปัจจุบันใช้ชีวิตที่อิสระมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าหรือเพศสัมพันธ์แบบคืนเดียว (One night stand) นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มวัยรุ่นใช้อย่างอนามัยเพื่อป้องกันโรคจากเพศสัมพันธ์น้อยมาก บางคนอาจคิดว่าตนไม่ไ้กลุ่มเสี่ยงเนื่องจากไม่ได้เปลี่ยนคู่นอนบ่อย จึงไม่ใช้อย่างอนามัย แต่ในความเป็นจริง การมีเพศสัมพันธ์ทุกรูปแบบโดยไม่สวมถุงยางอนามัย ถือว่ามีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นบางคนยังมีพฤติกรรมเสี่ยง

ต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ได้แก่ เที่ยวกลางคืนและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การดูสื่อต่างๆ เช่น วิดีโอ หนังสือที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มสุราเป็นสาเหตุโดยอ้อมที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจนถึงขั้นติดโรคทางเพศสัมพันธ์ เนื่องจากการดื่มสุราทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ เป็นผลให้ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน⁽⁶⁾ ส่งผลให้วัยรุ่นมีความสนใจในพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่ง่ายตามมา

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้แก่ 1) เพศ⁽⁷⁾ 2) อายุ 3) ระดับชั้นการศึกษา 4) การเห็นคุณค่าในตนเอง⁽⁸⁾ 5) ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละเดือน 6) สถานภาพการสมรสของบิดามารดา 7) ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน⁽⁹⁾ 8) ความรู้เรื่องเพศ⁽¹⁰⁾ 9) ทักษะการป้องกันการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์⁽¹¹⁾ จากสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นเป็นกลุ่มวัยเจริญพันธุ์ที่กำลังมีการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ร่างกาย จิตใจที่แปรปรวนเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว จึงอาจทำให้เกิดปัญหาทางด้านโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และมีผลกระทบตามมาเกี่ยวกับสุขภาพ หากวัยรุ่นขาดความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติในการป้องกันโรคไม่ดี มีโอกาสที่จะติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่มีนักศึกษาในช่วงวัยรุ่นมาศึกษารวมกันทั้งชายและหญิงเป็นจำนวนมาก อาจมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย เพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของวัยรุ่นในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ ทักษะ และแบบแผน ความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบ ภาดตัดขวาง (Cross-sectional Analytic Study) เก็บ ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในเดือนมกราคม 2564

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 1,034 คน⁽¹²⁾ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณ ขนาดตัวอย่าง จากสูตรประมาณค่าสัดส่วนของประชากร กรณีทราบขนาดของประชากร⁽¹³⁾

$$n = \frac{p(1-p)}{\frac{e^2}{Z^2} + \frac{p(1-p)}{N}}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งใน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 1,034 คน

e = ค่าความคลาดเคลื่อน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยที่ศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของประชากร 0.05

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่น หรือระดับนัย สำคัญ ผู้วิจัยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% หรือระดับ นัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 1.96

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้า ไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

เมื่อทราบค่าแล้ว นำมาแทนค่าสมการเพื่อคำนวณ หาค่าขนาดตัวอย่าง เพื่อนำขนาดตัวอย่างที่ได้ไปเลือก กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ดังนี้

$$n = \frac{0.5(1-0.5)}{\frac{0.05^2}{1.96^2} + \frac{0.5(1-0.5)}{1034}}$$

$$n = 280.10 \approx 281$$

ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 281 คน หลังจากนั้นนำขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาทำการสุ่มแบบแบ่ง ชั้น (Stratified random sampling) และสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) จำนวนขนาดตัวอย่างของนักศึกษาวิทยาลัย การอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 281 คน โดยวิธีคิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละแผนกที่ศึกษา **ขั้นตอนที่ 2** การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยวิธีคิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปีของแต่ละ แผนกที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลากแบบไม่ทดแทนจาก นักศึกษาในแต่ละชั้นปีของแต่ละแผนกที่ศึกษา จนได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบ 281 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรสของนักศึกษา ระดับการ ศึกษา แผนก ที่พักอาศัยระหว่างศึกษา รายได้ต่อเดือนที่ ได้รับระหว่างการศึกษ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ท่านเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่ จำนวน 9 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายปิดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 17 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ โดยแปลความหมายคือ ถูกต้อง และไม่ถูก

ต้อง กำหนดระดับคะแนนเป็น 3 ระดับพิจารณาตามเกณฑ์การแบ่งระดับประยุกต์จากแนวคิดของบลูม⁽¹⁴⁾ คือ ความรู้ระดับสูง ความรู้ระดับปานกลาง และความรู้ระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 14 ข้อ ตัวเลือกตอบเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 15 ข้อ ตัวเลือกตอบเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 20 ข้อ ตัวเลือกตอบเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 3 ระดับได้แก่ เป็นประจำ เป็นบางครั้ง และไม่เคย

การแปลผลคะแนนของแบบสอบถามในส่วนที่ 3-5 แบ่งตามแนวคิดของ Best คำนวณได้จากค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนชั้นที่ต้องการ ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งจำนวนชั้นเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ต่ำ ปานกลาง และสูง⁽¹⁵⁾

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค (Index of Item-Objective congruence: IOC)⁽¹⁶⁾ ได้ระหว่าง 0.67 – 1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุง แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะฉินยาการอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach's alpha coefficient)⁽¹⁷⁾ โดยที่ชุดข้อคำถามต้องมีความเชื่อมั่นที่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนดังนี้ แบบวัดทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 และแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อประสานงานและทำหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขออนุมัติเก็บรวบรวมข้อมูลและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน

2. ผู้วิจัยทำการอธิบายวัตถุประสงค์ ประโยชน์ของการทำวิจัย ขั้นตอนการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้ซักถามข้อสงสัยต่างๆ และขอคำยินยอมในการให้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเตรียมกล่องทิปสำหรับให้กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถาม ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการตอบคำถามและรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง

4. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและข้อมูลทั้งหมด หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานของการศึกษาโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square test) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กำหนดให้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า นักศึกษาเป็นเพศชาย ร้อยละ 56.58 มีอายุอยู่ในช่วง 15-18 ปี ร้อยละ 56.85 มีสถานภาพโสดร้อยละ 98.58 ศึกษาอยู่ในระดับการ

ศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพร้อยละ 69.75 ศึกษาที่แผนกอุตสาหกรรมร้อยละ 58.72 พักอาศัยที่บ้านตนเองร้อยละ 96.09 รายได้ต่อเดือนที่ได้รับระหว่างการศึกษาดำรงต่ำกว่า 2,000 บาทร้อยละ 63.35 บิดามารดามีสถานภาพสมรสร้อยละ 71.53 และนักศึกษาร้อยละ 97.86 ไม่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2. ระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่าภาพรวมนักศึกษาร้อยละ 44.48 มีระดับความรู้

ในระดับสูง ดังแสดงในตาราง 1 และข้อคำถามที่นักศึกษาตอบได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันได้โดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 87.19 และข้อคำถามที่ตอบถูกน้อยที่สุดคือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันเพียงครั้งเดียวไม่ทำให้เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 47.33

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป)	125	44.48
ระดับปานกลาง (คะแนนตั้งแต่ 60% – 79%)	80	28.47
ระดับต่ำ (คะแนนต่ำกว่า 60%)	76	27.05

3. ระดับทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าภาพรวมนักศึกษาร้อยละ 86.12 มีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 2 และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ลดความเสี่ยงในการติด

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D. = 1.09) ส่วนคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันหลายคนคือเรื่องปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 (S.D. = 1.30)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ระดับทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (คะแนนเฉลี่ย 3.68 – 5.00)	39	13.88
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.67)	242	86.12

4. ระดับแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าภาพรวมนักศึกษาร้อยละ 77.94 มีระดับแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 3 และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หากจะมีเพศสัมพันธ์

ควรป้องกันก่อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = 0.87) ส่วนคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถแพร่กระจายได้โดยการใช้ของส่วนตัวร่วมกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 (S.D. = 0.98)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของระดับแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ระดับแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (คะแนนเฉลี่ย 3.68 – 5.00)	60	21.35
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.67)	219	77.94
ระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33)	2	0.71

5. ระดับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่านักศึกษาร้อยละ 59.79 มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.37 ดังแสดงในตารางที่ 4 และพฤติกรรมที่ดีของนักศึกษาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การไม่มี

ประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 (S.D. = 0.64) ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การมีประสบการณ์ในการใช้วัตถุหรืออุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์โดยการสอดใส่อวัยวะเพศหรือทวารหนักมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.27 (S.D. = 0.57)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ระดับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00)	105	37.37
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33)	168	59.79
ระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66)	8	2.84

6. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า เพศและ

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	พฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	
			χ^2	P-value
เพศ			9.47	0.01*
ชาย	159	56.58		
หญิง	122	43.42		
อายุ			8.44	0.07
15-18 ปี	159	56.58		
19-22 ปี	121	43.06		
มากกว่า 22 ปี	1	0.36		
สถานภาพสมรสของนักศึกษา			2.73	0.26
โสด	277	98.58		
สมรส	4	1.42		
ระดับการศึกษา			7.96	0.02*
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	196	69.75		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	85	30.25		
แผนกที่ศึกษา			9.90	0.13
อุตสาหกรรม	165	58.72		
พาณิชยกรรม	71	25.27		
บริหารธุรกิจ	34	12.10		
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	11	3.91		
ที่พักอาศัยระหว่างที่ศึกษา			2.73	0.60
บ้านตนเอง/บ้านบิดามารดา	270	96.09		
บ้านเช่า/หอพัก	8	2.85		
บ้านเพื่อนหรือแฟนที่มีผู้ปกครองพักอยู่ด้วย	3	1.07		
รายได้ต่อเดือนที่ได้รับระหว่างการการศึกษา			4.58	0.33
ต่ำกว่า 2,000 บาท	178	63.35		
2,000-5,000 บาท	95	33.80		
มากกว่า 5,000 บาท	8	2.85		

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	พฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	
			χ^2	P-value
สถานภาพสมรสของบิดามารดา			2.27	0.69
สมรส	201	71.53		
หม้าย	11	3.91		
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	69	24.56		
การเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			4.86	0.09
เคย	6	1.14		
ไม่เคย	275	97.86		
ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			4.64	0.33
สูง	125	44.48		
ปานกลาง	80	28.47		
ต่ำ	76	27.05		
ทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			1.71	0.43
สูง	39	13.88		
ปานกลาง	242	86.12		
แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			6.64	0.16
สูง	60	21.35		
ปานกลาง	219	77.94		
ต่ำ	2	0.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 15-18 ปี มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ศึกษาที่แผนกอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่พักอาศัยที่บ้านตนเอง มีรายได้ต่อเดือนที่ได้รับระหว่างการศึกษาน้อยกว่า 2,000 บาท นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นโรคติดต่อ

ทางเพศสัมพันธ์ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา พบว่า เพศ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาโดยภาพรวม พฤติกรรมการ ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัย การอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าส่วนใหญ่ มีระดับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 59.79 เมื่อพิจารณา รายละเอียดพบว่าส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ได้แก่ การใช้วัตถุ หรืออุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์ การไม่ทำ ความสะอาดอวัยวะเพศหลังมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภาสิต ศิริเทศ และคณะ⁽¹⁸⁾ ศึกษาความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัด เพชรบุรีโดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงและชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 342 คน พบว่าพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผลการศึกษา ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทะเนงศักดิ์ มนสิมา⁽¹⁹⁾ ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรค ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 368 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับ พฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของ นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากบทบาททางเพศเป็นเครื่องบ่งชี้ความ สามารถในสังคมไทยมักยึดถือบทบาททางเพศแบบตรง ตามเพศในเพศชายสูงและเพศหญิงต่ำ ศักยภาพในเพศ

ชายและเพศหญิงแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็น การประพุดติ ปฏิบัติตนหรือการแสดงออกในสังคม รวมทั้งพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ เพศจึงเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่สามารถบอกความสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรม การป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับ วณิดา ภูพานหงษ์ และคณะ⁽⁹⁾ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขต อำเภอมือเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย และหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.1-ม.3 จำนวน 368 คน และผลการศึกษาสอดคล้องกับผลการศึกษาของมุตตรา ยะโกะ⁽⁷⁾ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการศึกษา พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของ นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้ามาศึกษาใหม่และเป็นวัยที่ต่อเนื่องมาจากวัยเด็กเข้าสู่ วัยรุ่นจึงยังไม่มีความคิดคะนอง และยังไม่มีความรู้ที่ รู้จักสนิทสนมมาก จึงยังไม่มีการชักจูงไปในทิศทาง การมี เพศสัมพันธ์ ในขณะที่นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงเป็นนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า มีประสบการณ์การมี เพศสัมพันธ์ และมีเพื่อนที่สนิทและรู้ใจ จึงมีโอกา สที่จะ ถูกชักชวนไปในทิศทาง การมีเพศสัมพันธ์ที่หลายรูปแบบ มากขึ้น ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับ ศิวานิตย์ ทองคำดี และคณะ⁽²⁰⁾ ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 713 คน ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้อง กับผลการศึกษาของ วิพรรษา คำรินทร์⁽⁸⁾ ได้ศึกษาปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 จำนวน 409 คน ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นการศึกษามีความสัมพันธ์กับ การมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แต่ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่เสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เช่น การใช้วัตถุหรืออุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์ การไม่ทำความสะอาดอวัยวะเพศหลังมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นควรมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องเพศศึกษาอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุม และรอบด้าน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ที่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว และสังคมต่อไป

2. เนื่องจากนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แต่พบว่าพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อย อาจไม่มีกำลังทรัพย์มากพอในการซื้อถุงยางอนามัย ดังนั้นผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผู้เกี่ยวข้องควรมีการจัดช่องทางที่เหมาะสมในการเข้าถึงถุงยางอนามัยฟรีให้แก่นักศึกษา เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในนักศึกษาวิชาชีพ โดยเน้นการเสริมสร้างพฤติกรรมที่ดีต่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. ยุทธศาสตร์การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แห่งชาติ พ.ศ. 2560–2564. กรุงเทพฯ. อักษรกราฟฟิคแอนด์ดีไซน์; 2564.
2. กรมควบคุมโรค. พยากรณ์โรคและภัยสุขภาพรายสัปดาห์ [อินเทอร์เน็ต]. 2565 [เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=23335&dept-code=brc&news_views=148&fbclid=IwAR-2cosmRninssAjhpUyh4SJBCsHHa4cnKJPIT-mPcJw-Jt6IzmSJXFJD72So.
3. กลุ่มยุทธศาสตร์แผนงานและเครือข่าย สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดขอนแก่น. รายงานประจำปี 2563. ขอนแก่น: สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดขอนแก่น; 2564.
4. สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 8 จังหวัดอุดรธานี. รายงานสถานการณ์โรคและภัยสุขภาพประจำสัปดาห์ที่ 15 ประจำปี 2565. อุดรธานี: สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 8 จังหวัดอุดรธานี; 2565.
5. วิริยาภรณ์ จันทรรักษ์กุล. ชิฟิลิส โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อันตรายของวัยรุ่น [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.samitivejhospitals.com/th/article/detail/ชิฟิลิส>.
6. อาทิตยา วัฒนสินธุ์, จิระวดี กันทะมั่ง, น้ำฝน ยมจันทร์, ศักดิ์สิน สิมสินธุ์, สุพาณี บุญโยม. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งในภาคเหนือตอนล่าง. วารสารสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 2564; 3(1): 1–12.

7. มุสตูรา ยะโกะ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย 2556; 8(14): 45-58.
8. วิพรรษา คำรินทร์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2558.
9. วณิดา ภูพันหงษ์, กฤษณา วุฒิสินธ์, ธวัชวงศ์ชัย ไตรทิพย์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ 2559; 3(2): 54-72.
10. สิริพร มนยฤทธิ์. สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 5 โรคหลักในเยาวชน ประเทศไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2561 [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1006020200507053840.pdf>.
11. ศรีญา เจริญศิริ, ชนัญชิดาธุษฎี ทูลศิริ, ยุวดี ลีลัคยาวิระ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในนักศึกษาชายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี 2562; 30(2): 14-25.
12. งานทะเบียนวิทยาลัยการอาชีพคำม่วง. รายชื่อนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2563. วิทยาลัยการอาชีพคำม่วง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์; 2563. (เอกสารอัดสำเนา)
13. อรุณ จีรวพัฒน์กุล. ชีวสถิติสำหรับงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ขอนแก่น: ภาควิชาชีวสถิติและประชากรศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2551.
14. Bloom BS. Taxonomy of educational objectives, the classification of educational goals – Handbook I: cognitive domain. New York: McKay; 1956.
15. Best JW. Research in education. 3rd ed. Engle Clift, NJ: Prentice-Hall; 1977.
16. ยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2549.
17. Cronbach LJ. Educational psychology. 2nd ed. New York: Harcourt Brace & World; 1963.
18. ภาสิต ศิริเทศ, ประกายรัตน์ ทุนิจ, วรวิฐา เหมทอง, กาญจนา บุศราทิจ. ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเจตคติการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. วารสารกฎหมายและนโยบายสาธารณสุข 2563; 6(เพิ่มเติม): 53-70.
19. ทะนงศักดิ์ มนสิมา. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2554.
20. ศิวานิตย์ ทองคำดี, ฉวีวรรณ บุญสุยา, เสาวนีย์ ทองนพคุณ, สาวิตรี วิษณุโยธิน. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี. วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา 2563; 15(1): 85-98.